Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3CdoPr/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	8721201725
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8721201725.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne N., narodenej B., zastúpenej advokátkou JUDr. Silviou Kollárovou, Levoča, Štúrova 29, proti žalovanému Poľnohospodárskemu družstvu "Goral" 059 78 Veľká Franková, Veľká Franková 124, IČO: 00617741, o obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Cpr/7/2021, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. februára 2023 sp. zn. 5CoPr/1/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1 . Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie") uznesením z 15. novembra 2022 č. k. 20Cpr/7/2021-343 odmietol žalobu na obnovu konania a rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.
1.1. Súd prvej inštancie uviedol, že žaloba na obnovu konania bola podaná oprávnenou osobou a v 3-ročnej objektívnej lehote v zmysle § 403 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP"). Čo sa týka zachovania subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch resp. keď mohol dôvod obnovy uplatniť, tu spočívalo dôkazné bremeno na samotnej žalobkyni, ktorej povinnosťou bolo nielen tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Zo žaloby nevyplýva, kedy sa mala žalobkyňa o dôvode obnovy dozvedieť.
1.2. V prejednávanej veci žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, keďže nepreukázala hodnoverným spôsobom splnenie objektívnej podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, t. j. zachovanie zákonnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že zachovanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je povinná preukázať strana sporu, ktorá sa obnovy konania domáha a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech tejto strany. Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní z 30. novembra 2021 vyplynulo, že o dôvode obnovy sa dozvedela v mesiaci január 2021. Od tohto okamihu jej začala plynúť subjektívna lehota v zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP. Pokiaľ by aj súd prvej inštancie pripustil, že o dôvode obnovy sa dozvedela až po nahliadnutí do spisu

sp. zn. 20Cpr/23/2017 so zvolenou právnou zástupkyňou, v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že plnomocenstvo právnej zástupkyni udelila dňa 22. februára 2021 a do spisu spoločne nahliadli 1. marca 2021. Žalobu na obnovu konania žalobkyňa podala dňa 25. júna 2021, teda po uplynutí 3-mesačnej lehoty počítanej v zmysle § 121 ods. 3 CSP, ktorá sa skončila dňom, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, teda 1. júna 2021. Na základe zistených skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba na obnovu konania nie je podaná v subjektívnej lehote. Súd prvej inštancie preto žalobu na obnovu konania postupom v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd"), na odvolanie žalobkyne, uznesením z 23. februára 2023 sp. zn. 5CoPr/1/2023 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.
2.1. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že čo sa týka zachovania subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch resp. keď mohol dôvod obnovy uplatniť, tu spočívalo dôkazné bremeno na samotnej žalobkyni, ktorej povinnosťou bolo nielen tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Skutočne tak ako uviedol súd prvej inštancie, zo žaloby nevyplýva, kedy sa mala žalobkyňa o dôvode obnovy konania dozvedieť. Odvolací súd napriek námietke žalobkyne súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že z jej výsluchu na pojednávaní 30. novembra 2021 vyplynulo, že o dôvode obnovy sa dozvedela v mesiaci január 2021. Správna je i úvaha súdu prvej inštancie, že pokiaľ by aj súd pripustil, že o dôvode obnovy sa dozvedela až po nahliadnutí do spisu sp. zn. 20Cpr/23/2017 zvolenou právnou zástupkyňou (pričom z obsahu spisu vyplýva, že plnomocenstvo právnej zástupkyni udelila 22. februára 2021 a do spisu spoločne nahliadli 1. marca 2021), žalobu na obnovu konania žalobkyňa podala dňa 25. júna 2021, teda po márnom uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty počítanej v zmysle ust. § 121 ods. 1 CSP, ktorá sa skončila dňom, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, teda 1. júna 2021. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu na obnovu konania, ktorá nebola podaná v subjektívnej lehote postupom v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene. Správny je i výrok o trovách konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, jeho prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. b), c) a f) CSP. Žalobkyňa uviedla, že v danej právnej veci sú právne a skutkové dôvody na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. a) a b) CSP a poukázala na vady obnovovaného konania sp. zn. 20Cpr/23/2017. Žalobkyňa v dovolaní namietala nedostatky plnomocenstva udeleného žalovaným M. Súd prvej inštancie konal v rozpore s § 40 CSP a v rozpore s týmto ustanovením vykonával dokazovanie, rozhodovanie a akceptoval prítomnosť a vyjadrovanie sa osôb na žalovanej strane, ktoré mali v konaní vo veci od jeho začiatku sedieť len ako verejnosť a túto skutočnosť neriešil ani odvolací súd. Odvolací súd presvedčivo, jasne, určite a zrozumiteľne právne nezdôvodnil žalobkyňou spochybnené zastúpenie žalovaného. Žalobkyňa navrhla zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu aj súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a uplatnila si náhradu trov dovolacieho konania.

4. K dovolaniu sa vyjadril žalovaný (č. l. 465 a nasl.), ktorý navrhol, aby bolo dovolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietnuté ako nedôvodné. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení z 18. septembra 2023 k vyjadreniu žalovaného ako aj v ďalších podaniach zotrvala na svojich dovolacích dôvodoch obsiahnutých v dovolaní.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd" alebo „dovolací súd") ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Z hľadiska ústavného aspektu treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť veci v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním" a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namieste je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrváva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

11. Dovolací súd považuje za prospešné opakovane pripomínať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmavať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), avšak len pri dovolacom dôvode (vade zmätočnosti) v zmysle § 420 písm. f) CSP, nie pri dovolacom dôvode v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

12. V dôsledku viazanosti dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dovolací súd neprejednáva (ex officio) dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatnený dovolací dôvod; ide o posilnenie dispozičného princípu v dovolacom konaní (deetatizáciu dovolania), pri plnom rešpektovaní autonómie a zodpovednosti dovolateľa, pri rozhodovaní o tom, či podá dovolanie, aký dovolací dôvod uplatní a akým spôsobom ho vymedzí. S tým súvisí aj procesná pasivita dovolacieho súdu, ktorý pri prípadných vadách dovolania tieto pri riadnom zastúpení dovolateľa nenapráva.

13. Dovolací súd konštatuje aj to, že dovolacie konanie má od účinnosti Civilného sporového poriadku povahu typického „advokátskeho procesu", a to nielen vzhľadom na znenie sporového poriadku. Spracovaniu dovolania a celkovej kvalite zastupovania dovolateľa musí advokát, dovolateľ, ktorý má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, ale aj zamestnanec dovolateľa, ktorý je právnická osoba nevyhnutne venovať zvýšenú pozornosť. Dovolací proces je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou podstatne rigoróznejší a odborne náročnejší. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je teda podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

14. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

15. Dovolací súd k uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. b) CSP uvádza, že tento dôvod sa týka procesných podmienok účastníkov konania, a to procesnej subjektivity. Procesná subjektivita znamená spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva. Uvedený dôvod je daný vtedy, ak sa konanie viedlo s osobou, ktorá nemala spôsobilosť na práva a povinnosti. Spôsobilosť byť stranou sporu (civilnoprocesnú subjektivitu) má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 61 CSP). V civilnom sporovom konaní majú spôsobilosť byť stranou sporu tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. V preskúmavanej veci žalovaný je právnickou osobou s vlastnou právnou subjektivitou (žalovaným je :Poľnohospodárske družstvo "Goral", so sídlom: Veľká Franková, IČO: 00617741, od 31. mája 1991 zapísaný v Obchodnom registri vedenom Okresným súdom Prešov, vložka:101/P, oddiel: Dr) spôsobilou byť účastníkom v občianskoprávnych vzťahoch, a preto je spôsobilý byť aj stranou civilného sporového konania. V konaní preto vystupoval ako strana, ktorá mala procesnú subjektivitu. Nemožno preto prisvedčiť názoru dovolateľky, že konanie pred súdom trpelo vadou v zmysle § 420 písm. b) CSP.
15.1. Žalobkyňa v súvislosti s dovolacím dôvodom § 420 písm. b) CSP neuvádzala osobitnú argumentáciu. Pokiaľ za vadu v zmysle § 420 písm. b) CSP považovala skutočnosť, že za žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom konal zástupca, ktorý sa nepreukázal riadnym plnomocenstvom v konaní, táto vada nespadá pod dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia. Dovolací súd nezistil žiadny deficit v právnej subjektivite na strane žalobkyne ani žalovaného a v tejto časti dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. b) CSP odmietol.

16. V danom prípade dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzovala aj z § 420 písm. c) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.
16.1. Citované ustanovenie dopadá na procesnú situáciu, v ktorej musia byť kumulatívne splnené obidve podmienky z neho vyplývajúce, a to že procesnou stranou bol ten, a/ kto nemal spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a b/ za koho nekonal (hoci mal) zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.
16.2. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že tento dôvod sa vzťahuje na procesnú podmienku konania týkajúcu sa procesnej spôsobilosti strany v spore. Procesná spôsobilosť fyzickej osoby je totožná so spôsobilosťou na právne úkony v zmysle § 8 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník"), podľa ktorého spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou.

16.3. Pokiaľ dovolateľka existenciu vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. c) CSP odvodzovala z absencie preukázania zastúpenia žalovaného ako právnickej osoby plnomocenstvom, táto skutočnosť je pre posúdenie procesnej spôsobilosti irelevantná, rovnako ako aj ďalšia argumentácia žalobkyne k tejto skutočnosti. Z obsahu spisu, ani z dovolania žalobkyne nevyplýva, že by strana - žalovaný ako právnická osoba nemala v spore procesnú spôsobilosť (§ 19a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník) a táto procesná podmienka konania nebola v spore žiadnym spôsobom spochybnená.
16.4. Na uvedený prípad dopadajú právne závery vyslovené dovolacím súdom pod sp. zn. 4Cdo/196/2016, 4Cdo/204/2016, v zmysle ktorých: „25. Podľa § 237 ods. 1 písm. c) O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený. Predpokladom procesnej nespôsobilosti účastníka konania je skutočnosť, že nemá vôbec spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva alebo brať na seba povinnosti alebo táto jeho spôsobilosť je obmedzená. Účastníkom konania môže byť fyzická osoba, právnická osoba a štát, ktorí môžu pred súdom samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom majú spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 20 O.s.p.). Podľa § 19a ods. 1 Občianskeho zákonníka môže byť spôsobilosť právnickej osoby nadobúdať práva a povinnosti obmedzená len zákonom. Nejde však o také obmedzenie spôsobilosti, ktoré by odôvodňovalo povinnosť ustanoviť tejto právnickej osobe zástupcu. Dovolací dôvod uvedený v § 237 ods. 1 písm. c) O.s.p. (teraz § 420 písm. c) CSP) nemôže preto vzniknúť na strane účastníka konania, ktorým je právnická osoba. Môže sa vzťahovať len na fyzickú osobu ako účastníka konania, prípadne na jej zákonného zástupcu. Existencia vady v zmysle § 237 ods. 1 písm. c) O.s.p. (teraz § 420 písm. c) CSP) preto v prejednávanej veci neprichádza do úvahy. 26. Uvedená dovolacia argumentácia vychádza z nesprávnej interpretácie § 237 ods. 1 písm. c) O.s.p. Toto ustanovenie totiž dopadá výlučne na situáciu, v ktorej: a/ účastník nemal procesnú spôsobilosť a (zároveň) b/ nebol riadne zastúpený. Z uvedeného dôvodu preto skutočnosť, či právnická osoba konala alebo nekonala prostredníctvom osoby oprávnenej v jej mene konať (štatutárnym orgánom alebo ním poverenými osobami), nie je z hľadiska posúdenia procesnej spôsobilosti účastníka v zmysle § 237 ods. 1 písm. c) O.s.p. (teraz § 420 písm. c) CSP) významná. Pokiaľ teda dovolateľka tvrdila existenciu tejto vady - nedostatku riadneho zastúpenia žalovaného, ide o námietku zmätočnú, nemajúcu oporu vo vyššie citovanom zákonnom ustanovení, pretože žalovaný má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti, a teda aj spôsobilosť byť účastníkom konania a pred súdom samostatne konať, t. j. procesnú spôsobilosť."
16.5. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že k žalobkyňou namietanej procesnej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. c) CSP nedošlo a jej dovolanie nie je podľa tohto ustanovenia prípustné, preto najvyšší súd v tejto časti dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

17. Žalobkyňa vyvodzujúc prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietala nedostatočné odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu, nedostatky v zastúpení na strane žalovaného v konaní pred súdmi nižšej inštancie a tiež na nedostatky v obnovovanom konaní.
17.1. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESĽP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).
17.2. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESĽP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces, a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Za predpokladu, že ide o rozhodné závery, na ktorých stojí súdne rozhodnutie, keďže sa nevyžaduje odpoveď na každú vznesenú námietku. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať

proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak je nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.
17.3. Podľa dovolacieho súdu, odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie, nemožno považovať za neodôvodnený, či rozporuplný. V prejednávanej veci sa odvolací súd v odôvodnení svojho (dovolaním napadnutého) rozhodnutia v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi odmietnutia žaloby na obnovu konania v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) CSP teda, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene. Dovolací súd pripomína, že rozhodnutie súdu prvej inštancie tvorí s rozhodnutím odvolacieho súdu jeden celok a tak k nemu treba pristupovať. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľa.
17.4. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).
17.5. Pokiaľ žalobkyňa namietala nedostatok zastúpenia na strane žalovaného, že M. za neho nebola oprávnená v konaní pred súdmi nižšej inštancie konať za žalovaného a rovnako tak, že Z. ako predseda predstavenstva žalovaného nie je jeho štatutárnym orgánom, ale ním je predstavenstvo, dovolací súd akcentuje, že pre naplnenie zmätočnostnej vady podľa § 420 písm. f) CSP je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nie každé procesné pochybenie má vždy za následok porušenie práva na spravodlivý proces s nevyhnutnosťou zrušenia celého rozhodnutia. Je súčasťou doktríny i súdnej praxe, že nestačí spravidla jedna izolovaná vada na uplatnenie dovolania. Nevyhnutnou podmienkou, aby rozhodnutie odvolacieho súdu pri dovolacom prieskume obstálo je, aby ako celok vykazovalo znaky spravodlivosti (7Cdo/27/2019, 2Cdo/44/2020, 9Cdo/83/2022).
17.6. Nie je zrejmé, či a ako dovolateľkou namietaná nesprávnosť pri zastupovaní a konaní za žalovaného viedla k ujme na právach dovolateľky, tá totiž pri konštatovaní nesprávnosti procesného postupu súdu prvej inštancie nedeklarovala vznik žiadnej konkrétnej ujmy. Nepostačujúcim je všeobecné konštatovanie v dovolaní, že toto procesné pochybenie zakladá dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Preukázanie (existencia) konkrétnej ujmy na právach dovolateľa je podmienkou úspešného uplatnenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP, tiež posúdenia intenzity zásahu do práva na spravodlivý proces dovolacím súdom.
17.7. Žalobkyňa tiež v dovolaní namietala postup súdov v obnovovanom konaní sp. zn. 20Cpr/23/2017. Uvedené dovolacie námietky sa ale netýkajú postupu odvolacieho súdu v tu preskúmavanej veci, kde súdy rozhodujú o žalobe na obnovu konania. Dovolací súd v konaní o obnovu konania môže posudzovať len vady samotného konania o obnove a nemôže prihliadať na prípadné vady pôvodného konania (uznesenie najvyššieho súdu z 22. marca 2018, sp. zn. 1Obdo/54/2017, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018 pod č. 77). V súlade s uvedeným ustáleným názorom dovolacieho súdu najvyšší súd konštatuje, že tieto námietky dovolateľky nie je oprávnený v konaní o žalobe na obnovu konania preskúmavať a tieto námietky nie sú preto ani spôsobilé založiť prípustnosť dovolania.
17.8. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 písm. f) CSP prípustné, preto dovolanie v tejto časti ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

18. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu, keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalobkyňa (§ 256 ods. 1 CSP).

19. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.